

Środa, 23 maja 2007 r.

69. uważa przede wszystkim, że nowe europejskie ramy regulacyjne w zakresie transgranicznej opieki zdrowotnej powinny polepszyć dostęp do wysokiej jakości opieki zdrowotnej w przypadku choroby, przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa pacjentów i zwiększenia możliwości wyboru dla wszystkich pacjentów w Unii Europejskiej, nie przyczyniając się jednocześnie do nierówności w wynikach leczenia;

*
* *
*

70. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0202

Skutki i konsekwencje polityki strukturalnej dla spójności UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie skutków i konsekwencji polityki strukturalnej dla spójności Unii Europejskiej (2006/2181(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekty agendy terytorialnej Unii Europejskiej dotyczącej zagospodarowania przestrzennego oraz Karty Lipskiej w sprawie Europejskich Miast Zrównoważonych,
- uwzględniając sprawozdanie grupy niezależnych ekspertów ds. badań, rozwoju i innowacji z dnia 20 stycznia 2006 r., dotyczące tworzenia innowacyjnej Europy (tzw. sprawozdanie Aho), sporządzone po nieformalnym posiedzeniu szefów rządów i państw w Hampton Court,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 12 czerwca 2006 r., zatytułowany „Strategia na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia a reforma europejskiej polityki spójności — Czwarte sprawozdanie okresowe na temat spójności” (COM(2006)0281),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lutego 2002 r. w sprawie drugiego sprawozdania Komisji dla Rady, Parlamentu Europejskiego, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie spójności gospodarczej i społecznej ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 28 września 2005 r. w sprawie znaczenia spójności terytorialnej w rozwoju regionalnym ⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 grudnia 2005 r. w sprawie znaczenia pomocy publicznej jako narzędzia rozwoju regionalnego ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające Fundusz Spójności ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające ogólne zasady dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie delokalizacji w kontekście rozwoju regionalnego ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 284 E z 21.11.2002, str. 329.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 E z 21.9.2006, str. 509.

⁽³⁾ Dz.U. C 286 E z 23.11.2006, str. 501.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 79.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 25.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, str. 123.

Środa, 23 maja 2007 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie budżetu na 2007 r.: sprawozdanie Komisji w sprawie rocznej strategii politycznej ⁽²⁾,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0150/2007),
- A. mając na uwadze niezaprzeczalny pozytywny wpływ polityk spójności na sferę społeczną, gospodarczą, terytorialną oraz na podniesienie jakości zarządzania na szczeblu lokalnym i regionalnym,
- B. mając na uwadze, że wspomniany pozytywny wpływ nie jest jednakowy we wszystkich regionach, celem niniejszego sprawozdania jest przedstawienie zaleceń zmierzających do maksymalizacji tego wpływu w kolejnym okresie programowania na lata 2007-2013,
- C. mając na uwadze opracowywane obecnie projekty ww. agendy terytorialnej Unii Europejskiej i Karty Lipskiej, których przyjęcie zaplanowano na nieformalne spotkanie ministerialne poświęcone rozwojowi miast i spójności terytorialnej, które odbędzie się w Lipsku w dniach 24 i 25 maja 2007 r.,
- D. mając na uwadze, że do zwiększenia wpływu funduszy strukturalnych na spójność Unii Europejskiej niezbędny jest większy udział małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w działaniach z zakresu badań naukowych, rozwoju i innowacyjności (z ang. R+D+I) oraz w dziedzinie dostępności usług R+D+I w publicznych instytucjach badawczych,
- E. mając na uwadze, że zgodnie ze wspomnianym czwartym sprawozdaniem okresowym na temat spójności w latach 1995-2005 w trzynastu krajach objętych Funduszem Spójności, wzrost PKB na jednego mieszkańca wyniósł 3,6% rocznie, a zatem był wyższy niż w UE-15, gdzie wyniósł średnio 2,2% rocznie,
- F. mając na uwadze, że każde euro wydane w UE na politykę spójności generuje średnio wydatek kolejnych 0,90 EUR w regionach słabiej rozwiniętych (cel nr 1) i 3,00 EUR w regionach przechodzących restrukturyzację (cel nr 2),
- G. mając na uwadze, że swobodna gra sił rynkowych nie wystarcza do osiągnięcia spójności, którą chcieli uzyskać założyciele Unii Europejskiej, i że spójność wymaga interwencji publicznych umożliwiających przywrócenie równowagi między regionami,
- H. mając na uwadze, że polityka strukturalna odgrywa ważną rolę we wzmacnianiu spójności terytorialnej i powinna być dostosowana do nowych wyzwań terytorialnych powstających w UE, takich jak starzenie się społeczeństwa, zmiany na rynku rolnym, kwestie imigracyjne, energetyczne i zmiany klimatyczne,
- I. mając na uwadze, że „policentryzm” to motyw przewodni europejskiej strategii terytorialnej, który należy uwzględnić na etapie realizacji nowej polityki spójności,
- J. mając na uwadze konieczność większego wyeksponowania polityki spójności,
- K. mając na uwadze konieczność zapewnienia, że przedsiębiorstwa otrzymujące finansowanie wspólnotowe nie będą przenosiły swojej działalności przez określony długi okres, oraz że w przeciwnym przypadku zostaną one wyłączone ze współfinansowania, a także, że nakaże się im zwrot otrzymanej pomocy w przypadku jej nieodpowiedniego wykorzystania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, str. 11.

⁽²⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, str. 357.

Środa, 23 maja 2007 r.

1. podkreśla kluczową rolę polityki spójności we wspieraniu rynku wewnętrznego dzięki wymianie handlowej i miejscom pracy powstającym w związku z opracowywaniem i realizacją projektów współfinansowanych przez Unię Europejską;
2. podkreśla znaczenie tworzenia zintegrowanej i trwałej polityki strukturalnej spójnie łączącej działania prowadzone w ramach funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności z pozostałymi dziedzinami polityki wspólnotowej; nalega, aby koncepcja takiej zintegrowanej polityki stanowiła przedmiot działań informacyjnych i szkoleniowych, w celu upowszechnienia i wykorzystania tej koncepcji przez wszystkie zainteresowane podmioty, a w szczególności przez podmioty działające w terenie;
3. podkreśla, że aby unikać wykluczenia społecznego Komisja, państwa członkowskie władze regionalne i lokalne na etapie realizacji nowej polityki spójności powinny przywiązywać szczególną wagę do osiągania celów włączanych przekrojowo do wszystkich dziedzin polityki i do wszystkich działań;
4. ponownie zwraca się o nieprzyznawanie pomocy publicznej w nowych miejscach działalności przedsiębiorstw, które otrzymały pomoc publiczną i dokonały delokalizacji w obrębie UE oraz o wyłączenie ich z funduszy strukturalnych i pomocy krajowej przez okres siedmiu lat od daty delokalizacji;
5. zwraca się do Komisji o zbadanie, jakiego rodzaju polityka publiczna państw członkowskich i regionów sprzyja konwergencji, i o sporządzenie komunikatu w tej sprawie w celu zbadania, czy możliwe jest powiązanie przyznawania środków przyszłej polityki spójności z dobrą krajową polityką rozwoju, określaną przy pomocy wskaźników ilościowych, by w ten sposób zwiększyć skuteczność polityki spójności;
6. uważa, że Komisja i państwa członkowskie powinny zwiększyć wkład Europejskiego Funduszu Społecznego we wdrażanie europejskiej strategii zatrudnienia poprzez wzmocnienie ich wzajemnych powiązań, oraz że taka poprawa powinna natychmiast uwidocznić się za pomocą odpowiednich wskaźników w celu promowania równości szans;
7. zobowiązuje Komisję do poszukiwania nowych sposobów łączenia poszczególnych dziedzin polityki i narzędzi strukturalnych z innymi dziedzinami polityki i środkami wspólnotowymi ukierunkowanymi na zwiększanie synergii w dziedzinie wspierania konkurencyjności, badań naukowych i trwałej innowacyjności w oparciu o prace międzywydziałowego zespołu zadaniowego Komisji poświęcone tym dziedzinom;
8. zaleca, by regiony i państwa członkowskie ustalały w programach operacyjnych cele ilościowe w zakresie R+D+I;
9. zachęca Radę i Komisję do zbadania wykonalności proponowanego we wspomnianym sprawozdaniu Aho zobowiązania do przeznaczania co najmniej 20% funduszy strukturalnych na wspieranie R+D+I poczynając od najbliższego okresu programowania oraz do skoncentrowania się nie tylko na największych projektach i biegunach doskonałości, ale do traktowania z uwagą również mniejszych projektów w mniej uprzywilejowanych regionach, w szczególności przyczyniających się do zrównoważonego rozwoju regionalnego;
10. proponuje, by Rada i Komisja wspierały utworzenie funkcji inicjatora technologicznego na szczeblu lokalnym i regionalnym przy wykorzystaniu dostępnych środków, takich jak sieć europejskich ośrodków informacyjnych (Euro Info Centres) i ośrodków przekazu innowacji (Innovation Relay Centres), finansowanego z funduszy strukturalnych i powiązanego z projektami regionalnymi, parkami technologicznymi, klastrami i sieciami, dynamizującego i ułatwiającego innowacyjność przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, poprzez dostęp do pomocy i programów europejskich;
11. przyjmuje z zadowoleniem opracowanie ww. projektów agendy terytorialnej UE i Karty Lipskiej, podkreśla jednak w tym kontekście, że oba dokumenty powinny dokładniej definiować sposób określania działań na rzecz realizacji celów wymienionych w obu dokumentach strategicznych oraz udział państw członkowskich; stanowczo nalega, w kontekście ww. nieformalnego spotkania ministrów w Lipsku w dniach 24-25 maja 2007 r., aby państwa członkowskie przyjęły formalne zobowiązanie na rzecz zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich;

Środa, 23 maja 2007 r.

12. uważa, że ocena długoterminowych i wielopłaszczyznowych skutków wydatkowania funduszy strukturalnych jest niezbędna do opracowania przyszłych aktów prawnych i do prawidłowego zarządzania budżetem w omawianej dziedzinie;
13. proponuje instytucjom Unii Europejskiej i państwom członkowskim, aby wspierały dobre praktyki i oceniały wpływ wspólnotowych strategii politycznych na spójność przy pomocy odpowiednich wskaźników poprzez przyznanie Europejskiej Sieci Obserwacyjnej Planowania Przestrzennego (ESPON) niezbędnych i uprawnień i środków, by mogła działać jako prawdziwe obserwatorium wpływu polityki strukturalnej na spójność;
14. zwraca się do Komisji, aby sprawdziła również jaki jest wpływ terytorialny przydziału środków (ang. „earmarking”), w szczególności, aby oceniła czy przeznaczenie środków europejskich na cele wynikające ze strategii lizbońskiej jest faktycznie korzystne dla zrównoważonego i spójnego rozwoju regionalnego;
15. wzywa Komisję, państwa członkowskie, regiony i władze lokalne, w szczególności regiony objęte celem konwergencji, do priorytetowego traktowania środków zapobiegających zaburzeniom równowagi terytorialnej, a sprzyjających dla zintegrowanego rozwoju i tworzenia obszarów policentrycznych;
16. nalega, by Komisja, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne przeanalizowały, jakie instrumenty są najważniejsze do osiągnięcia równowagi terytorialnej między obszarami miejskimi i wiejskimi, przy jednoczesnym zapewnieniu komplementarności rozwoju wiejskiego i regionalnego, wspieraniu zintegrowanego strategicznego podejścia do rozwoju obszarów wiejskich w powiązaniu z ich obszarami podmiejskimi i otaczającymi je obszarami wiejskimi („zagłębienia życia”) oraz przy wspieraniu wymiany dobrych praktyk, zwłaszcza w ramach sieci terytorialnych i branżowych, w celu lepszego zarządzania funduszami, mianowicie w ramach „Europejskiego Tygodnia Regionów i Miast” w Brukseli;
17. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony do większego wykorzystania funduszy strukturalnych, celem pobudzenia niezależnego, zrównoważonego rozwoju regionów emigracyjnych oraz przeciwdziałania negatywnym skutkom wynikającym ze zmian demograficznych;
18. wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do wspierania udziału polityki spójności w realizacji nowej strategii zrównoważonego rozwoju, działającej w dużym stopniu dzięki odnawialnym źródłom energii i posiadającej system transportowy skuteczniej wykorzystujący możliwości łączenia różnych rodzajów transportu, a także stosującej „ponowne wykorzystanie” i recykling;
19. sugeruje, aby Komisja, państwa członkowskie i regiony oraz władze lokalne wspierały i pobudzały na obszarach wiejskich działalność gospodarczą związaną z rozwojem nowych technologii, niewymagającą geograficznej bliskości dużych ośrodków miejskich;
20. podkreśla znaczenie współpracy transgranicznej i transnarodowej w polityce spójności oraz wzywa organy zarządzające do wspierania współpracy transnarodowej i międzyregionalnej poprzez tworzenie różnego rodzaju terytorialnych i branżowych sieci współpracy, jak również poprzez przepływ doświadczeń i dobrych praktyk na szczeblu regionalnym i lokalnym w ramach inicjatywy „Regiony na rzecz zmian gospodarczych”;
21. wzywa do używania, oprócz PKB na jednego mieszkańca, innych wskaźników terytorialnych pozwalających na mierzenie spójności, jak na przykład poziom zatrudnienia i jakość miejsc pracy, oraz stopień rozbieżności PKB w sąsiadujących regionach, wskaźnik decentralizacji i dostępności, obecność infrastruktury i sieci transportowej, poziom aktywności w zakresie badań naukowych i innowacji, oświaty i szkoleń, dywersyfikacja produkcji na danym obszarze;
22. zachęca Komisję do wspólnej z Eurostatem debaty nad zastosowaniem nowych ilościowych i jakościowych wskaźników spójności, w ramach oceny średniookresowej nowej polityki spójności w 2009 r.;
23. zachęca Komisję, by zbadała efekt dźwigni funduszy strukturalnych w odniesieniu do przyciągania inwestycji prywatnych w ramach nowej polityki spójności i podkreśliła konieczność współpracy między sektorem publicznym i prywatnym;

Środa, 23 maja 2007 r.

24. sugeruje, by Komisja pozyskała dokładniejsze informacje na temat jakości i trwałości miejsc pracy tworzonych przy pomocy funduszy strukturalnych;
25. zwraca uwagę Komisji na fakt, że niedostatek zdolności administracyjnych może być poważną przeszkodą dla maksymalizacji wpływu polityki spójności, i w związku z tym wzywa Komisję do rozwinięcia narzędzia, jakim są trójstronne umowy i porozumienia oraz do kontynuowania procesu zwiększania zdolności administracyjnych na etapie wdrażania nowej polityki spójności, między innymi poprzez utworzenie sieci akredytowanych instruktorów, aby zapewnić spójność działań szkoleniowych i informacyjnych organów zarządzających danego państwa członkowskiego, w szczególności na szczeblu regionalnym i lokalnym;
26. podkreśla znaczenie zasady partnerstwa we wdrażaniu polityki spójności, zasady przewidującej pełne poinformowanie partnerów, odnotowanie ich stanowiska w dokumentach oceny oraz zapewnienie szkolenia niezbędnego do wykonywania ich zadań;
27. zachęca Komisję do zbadania w ramach rozporządzenia wykonawczego⁽¹⁾ środków mających na celu wyeksponowanie działań strukturalnych, nie tylko w przypadku dużych projektów infrastrukturalnych, lecz także projektów na mniejszą skalę, do ściślejszego nadzoru stosowania obowiązkowych środków reklamowania projektów wspieranych z funduszy strukturalnych oraz do nakładania sankcji na państwa członkowskie, które naruszają te zasady; zwraca się do organów zarządzających do włączenie parlamentarzystów europejskich do działań komunikacyjnych związanych z realizacją projektów finansowanych z funduszy strukturalnych;
28. ponieważ projekty finansowane przez Unię Europejską świadczą o bliskości i solidarności Europy podkreśla, że władze regionalne i państwa członkowskie muszą przestrzegać i podporządkować się określonym w ww. rozporządzeniu wykonawczym środkom przeznaczonym na eksponowanie działań strukturalnych, a także zwiększać wysiłki w celu informowania obywateli o wynikach wspólnotowej polityki spójności, uwytatniając jej praktyczne implikacje dla obywateli;
29. uważa, że istnieje konieczność prowadzenia dalszych badań pozwalających na opracowanie różnych scenariuszy dotyczących finansowania polityki spójności UE w przyszłości; w związku z tym jest zdania, że należy porównać wpływ stosowania różnych najważniejszych instrumentów finansowych (Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, pierwszego filaru wspólnej polityki rolnej, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich) na rozwój Unii złożonej z dwudziestu siedmiu państw członkowskich;
30. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich, Komitetowi Regionów oraz Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1828/2006 z dnia 8 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności oraz rozporządzenia (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (Dz.U. L 371 z 27.12.2006, str. 1).